

**Quæstionum Canonicarum, In Quinque Libros
Decretalium, Tomus ...**

In Librum I. Decretalium, Per quadraginta, & tres Titulos distributum, in
quo agitur De Constitutionibus, Seu Legibus universim ...

Krimer, Ferdinand

Augustæ Vindelicorum, 1706

§. III. De Titulo Religiosæ paupertatis, seu professionis in Religione
approbata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-73031](#)

tenetur solvere Gabellas; ita Sanchez in moralib. tom. 2. lib. 7. c. 1. dub. 36.

2161. Not. 5. ad titulum patrimonij etiam revocari titulum pensionis, seu decentis sustentationis, à quocunque etiam Laico, alicui resignata, donec ordinato, aliunde sit provisum de sustentatione commoda ad dies vitæ; sic Trid. loco cit. ad hoc autem à Tridentino requiritur, quod ordinatus illam pensionem verè obtineat; ex usu tamen, & praxi sufficit cautio hypothecaria, per quam assignetur res certa, eaque libera, & frugifera, ut ordinato competit jus reale percipiendi suam congruam sustentationem. Hac porro cautio praestanda exigiri debet à privatis personis ordinando dantibus titulum mensæ. Si autem sint Principes, Magnates, sufficit simplex cautio instrumentaria; qua se obligent, ad sustendandum talem Clericum ad dies vitæ ejus; vel dum super hoc aliunde illi provisum sit; vel, si contingat eum indigere.

¶. III.

De Titulo Religiosæ paupertatis, seu professionis in Religione approbata.

2162. Communis doctrina est, Religiosos, validè professos in Religione approbata, sine alio titulo posse ordinari ad titulum sua professionis Religiosæ; hoc enim intelligitur per titulum paupertatis. Nam in illis profectio subit titulum beneficij, c. 1. dist. 70. & Religio tenetur alere suum Religiosum: Religiosi autem non professi, sine titulo (nimirum alio, quam professionis) non sunt promovendi ad Sacros Ordines, sicut alij Clerici non Regulares, ex Constit. Pij V. incip. Romanus Pontifex; quod etiam procedit de professis invalidè.

Verum, hoc postremum habet duas exceptiones. Prima est, quod, non obstante illa Constitut. Pij V. Religiosi Societatis IESU, hoc ipso, quod post biennium Novitiatus emiserint tria vota Religionis, eti simplicia, etiam ante solenrem professionem, sine alio titulo promoveri possint ad omnes Sacros Ordines ex Concess. Gregorij XIII. facta ult. Febr. 1573. quam sua constitutione confirmavit Gregorius XIV. 30. Aug. 1591. altera

est, quod etiam, sine alio titulo, similiter ordinari possint Alumni Pontificij, qui in Seminarijs aluntur, studiorum causâ, per Bullam Greg. XIII. datam 25. Septembr. 1584. V. Barbosa in Trid. sess. 21. de refor. c. 2. nu. 6. ubi sic ait: *Gregorius XIII. in const. sua incip. Ascendente, sub dat. Kal. Junij 1584. concessit Societati IESU, quod, qui tria vota, paupertatis, castitatis, & obedientiae, in Societate, emiserunt, de licentia Praepositi Generalis, possint promoveri ad Sacros Ordines, absque titulo, etiam ante solennem professionem emissam, si modo sint atate, moribus, & doctrina idonei, non obstante dicta constitutione Pij V. que hoc decretum ad Religiosos non professos extendit, fortasse quia cognoscet, illo predicta Societatis Patres ligari, eò quod, eti veri dicerentur Religiosi, tantum similitudine vota emittebant.*

Si dicas: ergo si qui Regulares, solo titulo sua professionis, vel votorum Religiosorum, in Sacerdotes ordinati, justis de causis Religione dimittantur, vel ejiciantur, Religio tenebitur illis, si pauperes sint, praestare alimenta: affirmativam tenet Barbosa loc. citato, sic loquens: unde si contingat è Societate, quem ejici in sacris jam constitutum, & carentem beneficio, tunc Praelatus ejusdem Societatis de honesto victimo saltem de redita 40. scutorum annuorum, illi providere debet, donec sufficiens beneficium fuerit affectus; ita Marchin. dict. c. 5. n. 5. ego ipse d. p. 2. alleg. 19. n. 17. sed fallitur; nam, eti verum sit, quosdam, sic dimissos saepius id ursus apud Congreg. Cardin. Concilij Trid. interpretum; semper tamen ab eadem Congregatione respondum est negativè; &, facta Sanctissimo relatione hujus responsionis, sua Sanctitas responsum approbavit; ut recentissime factum ab Innocent. XII. 4. Jun. 1696. in causa Panormitana, prætense congrue. Quare omnino negandum est, extare ullum decretum Congregationis Cardinalium, statuens, annua 40. scuta aurea, esse à Societate pendenda. Sacerdotibus pauperibus, ab ea dimisis; & quod reperitur in dubijs Nicolai Ormaneti, quæ ad suum instructionem Anno 1567. Francisco Cardinali Alciato proposuit, inter quæ etiam illud fuit, an dimisis ea 40. scuta pendenda forent? quod ipse putavit debere, esse solum in calce eorum dubiorum anno-

annotatum privato illius sensu, non Congregationis; nec ullibi etiam reperiri, post diligentissimam inquisitionem, declaracionem Sixti V. ex qua loquitur Moltesius, & Barbosa, de dandis annuatim 40. scutis à Societate dimissis; ideoque declarationem illam, esse veritate alienā, & merum commentum; sic Typo expressum est Romæ in Typographia Reverendæ Cameræ Apost. Superiorum facultate anno 1696. id quod ego ipse habui, & legi.

ARTICULUS VI.

De loco Ordinationis.

^{2164.} **Q**uantum pertinet ad questionem, ubi, seu quo loco fieri possit ordinatio? responsio communis est, primam tonsuram, & minores Ordines conferri posse quovis loco decente v. g. in domo Episcopali, c. quando, & ubi dist. 7. 5. ibi: quando & ubi libitum fuerit; & licet hoc c. numeretur inter paleas; idem tamen dicitur in ordine Romano, c. de gradibus Ecclesie. Majores autem Ordines, spectata consuetudine, conferri posse in qualibet Ecclesia intra diocesin ordinantis; sic Henriquez in summa lib. 10. c. 11. n. 3. non tamen extra Ecclesiam, nec extra propriam diocesin, nisi cum licentia illius diocesanii; quo casu, ordinans extra suam diocesin, poterit ordinare suos; item subditos Episcopi, in cuius diocesii de ipsius licentia ordinat. Trid. sess. 6. c. 5. de reform. ibi: nulli Episcopo liceat, cuiusvis privilegij praetextu, Pontificalia in alterius diocesi exercere, nisi de Ordinario loci expressa licentia, & in personis eidem Ordinario subjectis tantum; sic secundum factum fuerit, Episcopus ab exercitio Pontificalium, & sic ordinati, ab executione Ordinum, sint ipso jure suspensi; excipe, nisi alij non subditi, habeant dimissorias generales, ut colligitur ex eod. Trid. c. 11. ibi: facultates de promovendo à quocunque, non suffragentur, nisi habentibus legitimam causam, ob quam à proprijs Episcopis ordinari non possint, literis exprimentdam: & tunc non ordinantur, nisi ab Episcopo in sua diocesii residente, aut pro eo Pontificalia exercente, & diligente prævio examine.

^{2165.} Sed quæres 1. an Episcopus A. ordi-

nans in aliena Diocesi Episcopi B. possit de hujus licentia ordinare alienum, legitimè dimissum, non generaliter, sed particulariter, ut ordinari possit ab Episcopo B: Resp. mihi probabilius esse, quod non. Nam delegatus ad causam particularem non potest subdelegare, ut constat ex glossa in c. cùm causam 62. de appellat. V. delegatus (ibi: cùm non nisi delegatus à Principe causam alij valeat delegare) Episcopus autem, ad quem alienus subditus specialiter dimittitur ad Ordines ab eo recipientes, est delegatus ad unam tantum causam.

Quæres 2. an Episcopus, in aliena diocesi, possit suo subdito conferre primam tonsuram, sine licentia Episcopi alieni? affirmativam sequitur Azor p. 2. lib. 3. c. 48. q. 5. quia non est exercitum Pontificalium, quod prohibetur Episcopis in aliena diocesi, sine licentia Ordinarii in tali diocesi, Trid. sess. 14. c. 2. de reform. ibi: Nemo Episcoporu, qui Titulares vocantur, etiam in loco nullius diocesefis, etiam exempto, aut aliquo monasterio, cuiusvis ordinis, resederint, aut moram traxerint, vigore cuiusvis privilegij sibi de promovendo quoscunque, ad se venientes pro tempore concessi, alterius subditum, etiam praetextu familiaritatis, continuæ commensalitatis sua, absque sui proprij Praelati expresso consensu, aut literis dimissorijs, ad aliquos sacros, aut minores Ordines, vel primam tonsuram promovere, seu ordinare valeat: contra faciens, ab exercitio Pontificalium per annum; taliter vero promoti, ab executione Ordinum sc. susceptorum, donec suo Praelato visum fuerit, ipso jure sint suspensi. Verum cùm dare primam tonsuram, sit actus Pontificalis, esto interdum sine insignibus celebretur (cùm jure communii, & ex prima institutione sua solis Episcopis competit) Resp. probabiliorem esse negativam; ita Sanchez in opusc. moral. tr. 2. c. 1. d. 20. n. 35.

Quæres 3. an Episcopus possit ordinare, vel Pontificalia exercere in loco exemplo, sine licentia Episcopi, in cuius diocesi, saltem materialiter, & physicè, existit ille locus exemptus? communis responsio est negativa ex declarat. Cardinal. ad sess. 6. de reform. c. 1. declarat. 2. & 3. S. nec etiam potest; sic Barbola de offic. Episcopi